

Република Србија
Виши суд у Београду
9КП03 бр. 28/20
Дана 15.12.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ, судија Јелена Шкулић, судија појединачац, са записничарем Слађаном Рајковић, у кривичном поступку против оптужене [REDACTED], због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138 став 3 у вези става 1 КЗ, по оптужном предлогу ВЈТ у Београду, Посебног тужилаштва за високотехнолошки криминал КТО ВТК бр. 58/19 од 16.09.2019. године, који је примљен у суду дана 19.09.2019. године, након одржаног јавног главног претреса започетог дана 06.10.2020. године, те настављеног и окончаног дана 10.12.2020. године, у присуству заступника ВЈТ у Београду Јована Николића и оптужене [REDACTED] са браниоцима адвокатима Оленик Александром и Соколовић Иваном, донео је и дана 15.12.2020. године јавно објавио

ПРЕСУДУ

Оптужена [REDACTED] **ЈМБГ**
[REDACTED], са надимком [REDACTED] од оца [REDACTED] за и мајке [REDACTED] девојачко - породично име мајке [REDACTED], рођена дана [REDACTED] године у [REDACTED], са пребивалиштем у [REDACTED] Ул. [REDACTED], држављанин Републике Србије, по занимању [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], писмена, са завршеном средњом школом, власник стана на адреси пребивалишта, површине 60 м², незапослена, издржава се од ћеркиних примања у месечном износу од око 50.000,00 динара, осуђивана пресудом [REDACTED] од [REDACTED] године, због кривичног дела насиље у породици из члана 194 став 1 КЗ, на казну затвора - условно у трајању од 3 месеца, са временом проверавања од 1. године, уз изречену меру безбедности обавезно психијатријско лечење на слободи, против ње се не води поступак за које друго кривично дело,

КРИВА ЈЕ

Што је:

Дана 24.07.2019. године у 15:08 часова, на неодређеној локацији, у стању битно смањене урачунљивости, свесна свог дела при чему је хтела његово извршење, свесна забрањености свог дела, угрозила сигурност председника Републике Србије Александра Вучића, претњом да ће напasti на живот и тело њему близских лица тако

што је са свог мобилног телефона, путем интернета на друштвеној мрежи "Twitter" са свог налога [REDACTED] УРЛ адресе, [REDACTED] поставила коментар претеће садржине и то: "Dokle bre vise zvalonja, dokleeeeeee? Jebem ti Danila mrtvog i nabijem ti na kugac kljakavu Milicu, smokljo", услед чега је Министарство одбране Републике Србије, Војнобезбедносна агенција подигла мере безбедносне заштите, председника Републике Србије, Александра Вучића на највиши ниво,

-чиме је учинила кривично дело угрожавање сигурности из члана 138 став 3 у вези става 1 КЗ,

Па јој суд, применом наведене законске одредбе, као и одредби члана 1, 2, 4, 42, 45, 54, 55, 64, 65 и 66 Кривичног законика, изриче:

УСЛОВНУ ОСУДУ

Тако што јој утврђује казну затвора у трајању од **6 (шест) месеци** и истовремено одређује да се овако утврђена казна затвора неће извршити уколико оптужена у року од **2. (две) године** од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

У смислу члана 63 КЗ, оптуженој [REDACTED] ће се, у случају опозива условне осуде, у казну затвора урачунати време лишења слободе и у притвору у периоду од 26.07.2019. године, 14.00 часова, када је лишена слободе, до 28.01.2020. године, када је пуштена на слободу.

На основу члана 82 став 3 у вези става 1 КЗ,

Према оптуженој [REDACTED], са личним подацима као претходно, изриче се:

МЕРА БЕЗБЕДНОСТИ

ОБАВЕЗНО ПСИХИЈАТРИЈСКО ЛЕЧЕЊЕ НА СЛОБОДИ, која се има извршити у Општој болници [REDACTED]

Обавезно психијатријско лечење на слободи траје док постоји потреба лечења, али не дуже од 3 (три) године.

Ако се учинилац не подвргне лечењу на слободи или га самовољно напусти или и поред лечења наступи опасност да поново учини противправно дело предвиђено у закону као кривично дело, тако да је потребно његово лечење и чување у одговарајућој здравственој установи, суд може изрећи обавезно психијатријско лечење и чување у таквој установи.

На основу члана 87 КЗ,

Према оптуженој [REDACTED] са личним подацима

као претходно, изриче се:

МЕРА БЕЗБЕДНОСТИ
ОДУЗИМАЊЕ ПРЕДМЕТА

и то: једног мобилног телефона марке "Самсунг", модел "GT-I9060" бројева ИМЕИ 1 – 359511066312771, ИМЕИ 2 – [REDACTED] у којем се налази СИМ картица оператора мобилне телефоније "ВИП", претплатничког броја [REDACTED] ближе као под тачком 1 потврде о привремено одузетим предметима МУП РС, ДП, УКП, СБПОК, ВТК, Ку бр. 350/19 од 26.07.2019. године.

На основу члана 264 став 4 ЗКП, оптужена [REDACTED] се ослобађа од дужности да накнади трошкове кривичног поступка, те трошкови падају на терет буџетских средстава суда.

О б р а з л о ж е њ е

Оптужним предлогом ВЈТ у Београду, Посебног тужилаштва за високотехнолошки криминал, КТО ВТК бр. 58/19 од 16.09.2019. године, који је примљен у суду дана 19.09.2019. године, оптуженој Александри Јанковић Аранитовић стављено је на терет да је учинила кривично дело угрожавање сигурности из члана 138 став 3 у вези става 1 КЗ.

Заступник јавног тужиоца ВЈТ у Београду, Посебног тужилаштва за високотехнолошки криминал у својој завршној речи у свему је остао при завршној речи предатој суду у писаној форми, у којој је навео да у свему остаје при оптужном акту КТО ВТК бр. 58/19 од 16.09.2019. године и сматра да је у току поступка изведеним доказима доказано да је оптужена извршила кривично дело на начин, у време и на месту као што је наведено у оптужном предлогу, те да се у радњама оптужене стичу субјективна и објективна обележја бића кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138 став 3 у вези става 1 КЗ. Иако је оптужена приликом саслушања дана 28.07.2019. године у потпуности признала извршење кривичног дела које јој се ставља на терет, на главном претресу изјавила је да не остаје при изјави коју је дала у тужилаштву, те да не признаје извршење предметног кривичног дела, али не спори да је дана 24.07.2019. године, у 15,08 часова, са свог мобилног телефона, путем интернета, на друштвеној мрежи „Twitter“ са свог налога [REDACTED]

[REDACTED], поставила објаву следеће садржине: "Dokle bre vise zvalonja, dokleeeee? Jećem ti Danila mrtvog i nabijem ţu na kurac kljakavu Milicu, smokljio" и то на објаву са званичног "Twitter" налога председника Републике Србије, Александра Вучића. Наведена претња коју је оптужена упутила, схваћена је озбиљно од стране Војнобезбедносне агенције Министарства одбране Републике Србије, Александра Вучића. У праву не постоји ни једна апсолутна слобода, те ни слобода говора и изражавања не представља апсолутну слободу, она је ограничена другим једнако вредним слободама и правима. Наиме, у конкретном случају се ради о претњи као недозвољеном начину изражавања, а само право на слободу говора и слободу изражавања свакако искључује овакву врсту изражавања. Што се тиче субјективног обележја бића предметног кривичног дела, заступник јавне тужбе сматра да се исто

стекло у радњама оптужене, посебно јер из налаза и мишљења сталних судских вештака Мишковић Светислава и Станковић Милене, како основног налаза и мишљења од 19.08.2019. године, тако и допунског од 22.01.2020. године, произлази да је оптужена била способна да схвати значај свога дела и да управља својим поступцима у време извршења кривичног дела, односно да је била урачунљива у наведено време, иако су њене способности да схвати значај својих дела, као и могућности да управља својим поступцима, биле битно смањене, те, иако оптужена болује од душевне болести биполарног афективног поремећаја – сада у ремисији. Осврђуји се на накнадно изведене доказе истакао је да је сведок [REDACTED] потврдио да је оштећени био упознат са конкретном претњом, а у односу на прегледани снимак сматра да све што је у њему ирелевантно је за предметни поступак, оштећени нити је питан за конкретно кривично дело, нити је говорио о конкретном кривичном делу, а његова изјава да није на „Twitter”-у се може различито тумачити. Због свега изнетог, те како је током поступка доказано да је оптужена извршила кривично дело које јој је оптужним актом стављено на терет, предложено је суду да је огласи кривом и осуди на казну затвора од 5 (пет) година, која казна је, по мишљењу тужилашства, сврсисходна, те ће се истом остварити сврха кажњавања и утицати на оптужену да више не чини иста или слична кривична дела. Такође, предложено је изрицање мере безбедности одузимање предмета из члана 87 КЗ, као и мере безбедности обавезног психијатријског лечења и чувања у здравственој установи из члана 81 КЗ, како је означено у оптужном предлогу.

Окривљена [REDACTED], приликом саслушања пред ВЈТ у Београду, Посебним тужилаштвом за високотехнолошки криминал, дана 28.07.2019. године, навела је да су у потпуности тачни наводи кривичне пријаве, те да признаје да је написала спорни коментар следеће садржине: “Докле бре више жвалоњо, доклееее? Јебем ти Данила мртвог и набијем ти на курац кљакаву Милицу, шмокљо”. Тај коментар је написала са свог профила под називом [REDACTED] путем друштвене мреже „Twitter”, а на објаву са званичног „Twitter” налога председника Републике Србије Александра Вучића следеће садржине: “Смедерево је моја љубав и мој посао. Ово је важно дан за све нас, за Србију, Смедерево, раднике који овде раде, јер су Кинези овом новом инвестицијом потврдили да желе да остану овде, да желе да улажу и верују у успех Железаре”. Када је видела ту објаву председника, окривљеној је, тако да каже, пала клапна и у афекту је написала то што је написала. Дакле, окривљена јесте то написала, али није извршила кривично дело угрожавање сигурности, нити је имала намеру да изврши то дело, нити је то икако и могла да уради, већ јој је намера била искључиво да, употребљавајући псовке и вређање које је карактеристично у нашем српском језику, увреди и понизи председника Републике Србије Александра Вучића, јер је била изузетно револтирана и тешко подноси актуелну политичку ситуацију. Предметни коментар је написала на свом мобилном апарату марке „Samsung”, модел “GT-I9060”, са домаћом претплатничком картицом, а користи и други мобилни телефон, исто марке „Samsung”, са аустријском претплатничком картицом. „Twitter” налог под називом “[REDACTED]” је направила [REDACTED] године и од тада га користи. Такође, на друштвеној мрежи „Instagram” има налог под истим именом. Додала је да се не каје за написано, да ће поново тако нешто радити и писати, само ће користити другачију терминологију, а за ово написано сматра да је у том тренутку употребила изразе који су били примерени личности којој се обратила. Додала је и то да се на дан њеног хапшења вратила из Аустрије где је била туристички код своје сестре, да је ћерка дочекала са причом да треба да угаси све своје друштвене мреже, да ће можда бити ухапшена, тог дана је, док нису дошли полицајци по њу, видела у медијима, телевизији, да се о њеном коментару увељико прича, да се исти понавља по стотину пута, да у разне емисије доводе аналитичаре који коментаришу и говоре о томе шта је написала, тако да

је схватила да је постигла фантастичан ефекат са тим својим коментаром и уопште јој није жао и тога што је провела две ноћи у притвору, нити се плаши било каквих компликација поводом тога што је написала на „Twitter”-у. Такође мисли да чега се паметан стиди, луд се поноси, односно да мисли да је требало њен коментар избрисати, блокирати њен налог, те пријавити је друштвеној мрежи „Twitter” која би угасила њен налог због њихове политike везане за вређање јер стварно нема смисла коментар једне незапослене жене из [REDACTED] скоро бабе, узимати за озбиљно и толико пута га форсирати у медијима. Такође, никада не би физички нити на било који начин угрозила председника Републике Србије Александра Вучића и његову децу. *Приликом саслушања на главном претресу дана 07.10.2019. године, оптужена [REDACTED]*

[REDACTED] је навела да не остаје при изјави коју је дала у тужилаштву. Прво жели да каже да се веома каје. Жели да порекне своју изјаву из тужилаштва где је рекла да ће поново тако нешто радити и писати само ће користити другачију терминологију јер то није вредно нити њеног живота, нити живота њене деце. Отишла је у Аустрију на одмор, требала је тамо да борави од 10. јула до 28. јула да чува куче јер се њена породица налази тамо. Купила је здравствено осигурање јер је свесна своје болести. 16.07. јој је позлило због много стресова које је имала у том периоду, сломила се и била хоспитализована на клиници од 16.07. до 23.07 када је отпуштена. 24.07. добила је позив од гинеколога који јој је тражио e-mail да јој пошаље резултате за које се показало да нису добри, а око 13,15 часова отприлике тог дана, назвала је девојка из администрације која је оптуженој рекла да је „Дунав осигурање“ одбило да плати лечење које кошта око 7.000,00 евра, оптужена се због тога узнемирила, узбудила се, звала је децу, сестричину, узела је да попије кафу и телефон да нешто мало чита да се смири, када јој је изашла објава Александра Вучића у вези са Железаром у Смедереву, па је оптужена изнервирана због своје ситуације опсовала ружно, вулгарно и непримерено, али не може да врати време, каје се и жао јој је што је ту децу увредила, и она има децу, никада не би угрозила ничију безбедност, а нарочито не деце. Иначе, додала је да је 2-3 дана пре тога прочитала чланак на порталу „Дојче веле“ да је Удружење европских железара поднело захтев да се Србији ограниче квоте за извоз челика из Србије јер Кинези убацују огромне количине кинеског челика. Оптужена је у том моменту имала у глави да је „Дунав осигурање“ државна фирма и да су они њу преварили. Има документацију о лечењу у Аустрији преведену и та документација је дата на увид вештацима. Када је написала тај текст, њена намера је била да Вучића опсује, увреди, понизи, ништа више од тога, то је било у афекту. Толико јој је жао што је то написала за децу. Терапију узима редовно, осећа се изузетно добро, сарађује са свима, свесна је да је болесна, лечила се и раније, али тек сада има одговарајућу односно праву терапију. Докторка јој је потврдила да су јој они ту терапију установили на бази документације из Аустрије. Ако би се нашла на слободи, наравно да би наставила са лечењем. *На главном претресу дана 06.10.2020. године, оптужена [REDACTED]* навела је да није имала намеру да угрози председника Вучића нити је то могла да учини, само је ружно опсовала са намером да га увреди. Каје се због тога. Здравствено се осећа добро, редовно иде на контроле, узима прописану терапију.

Бранилац оптужене у завршној речи у свему је остала при раније датој завршној речи у којој се наводи да је током поступка доказано само што је написано на „Twitter“-у оптужене, а за све остале елементе бића овог кривичног дела нити је предложен, нити изведен било који доказ. Ово кривично дело има два битна елемента, први је претња, а други субјективни осећај угрожености. Што се тиче претње, претња и псовка није исто. Оптужена јесте увредила овде оштећеног Вучића и то није спорно, то јој је и била намера. У свим изјавама које је дала до сада оптужена је јасно навела да је то била

једина намера да увреди Вучића. По мишљењу одбране, у томе је успела али то нема никакве везе са претњом. Дат је један пример из живота, свакодневан, када се пун градски аутобус заустави због штрајка или гужве, 2/3 оних који су у аутобусу псују Вучића и то још горе него овде оптужена, и то тако што помињу разне врсте убиства. Ако се примени логика тужилаштва на све остале грађане Републике Србије који користе ове псовке, онда би 2/3 грађана Републике Србије требало да буду у притвору и процесуирању. Неће улазити у квалификовани облик претње или шта претња треба да садржи да би била озбиљна, зато што овде нема претњи. Суд не може да гледа ову псовку издвојену од целог друштва него мора реално да сагледа стање, а оно је следеће: да је већина грађана у неком тренутку опсоварала овде оштећеног или неког другог носиоца функције. Они су то дужни да трпе, евентуално могу да траже накнаду штете због повреде достојанства. Да је овде оптужена једина која се на овај начин обратила овде оштећеном, онда бисмо могли да причамо да постоји нека претња, али пошто то није случај и пошто ако сада се оде на „Twitter“ наћи ће се море сличних, истих или горих псовки, упућених овде оштећеном, а само је оптужена у притвору. Што се тиче осећаја личне угрожености, тужилаштво није предложило, а самим тим и извело, ниједан једини доказ који би на било који начин говорио о схватању овде оштећеног и евентуално његовом осећају угрожености због предметног твита. На тај начин је јасно видљиво да не постоји ниједан једини доказ да се овде оштећени осећао угрожено због [REDACTED] твита. У судској пракси, правној логици, постоји само један начин да се утврди да ли је оштећени осећао личну угроженост, а то је да сам оштећени дође и изјасни се пред судом. Одбрана је прегледала сто и више предмета судске праксе, у свима је саслушан оштећени и на основу његове изјаве су доношene пресуде. Не постоји ниједна пресуда осуђујућа за ово кривично дело, а да сам оштећени није сведочио о својој угрожености. Постоји велики број примера у судској пракси када сам оштећени дође и каже да се осећао угрожено али ни та чињеница није сама по себи довољна за осуђујућу пресуду, већ мора бити поткрепљена и другим доказима. Овде немамо сведочење оштећеног, а немамо ни друге доказе који би били у било каквој вези са евентуалном угроженошћу оштећеног. И по допунском доказном предлогу, а по одлуци суда, за ово кривично дело је апсолутно ирелевантно како било које друго лице, орган или агенција тумаче твит оптужене јер они, по природи ствари, не могу да знају субјективни осећај оштећеног. За ово кривично дело потребан је директан умишљај, кога овде нема, зато што је оптужена хтела и успела да увреди оштећеног и ништа више од тога. За оптужену није изведен ниједан доказ да је икада пре у свом животу учинила било какво физичко насиље. Правноснажна пресуда која се налази у списима се односи на вербално насиље. Имајући све наведено у виду, једина могућа пресуда у овом предмету је ослобађајућа. Додатно је наведено да и у поновљеном поступку није изведен ниједан доказ да је оптужена извршила кривично дело које јој се ставља на терет, а пре свега из два разлога. Првенствено није доказано да је овде оштећени упознат са садржином твита који је написала овде оптужена јер, као што смо имали прилику да чујемо лично од председника Вучића, овде оштећеног, он не користи „Twitter“ и насупрот ставу ВЈТ у Београду да таква изјава није склона тумачењу, већ је врло јасно и недосмислено рекао да не користи „Twitter“. Изјава ВЈТ у Београду да је могуће да је оштећени сазнао на неки други начин за овај твит је апсолутно ирелевантна за овај поступак јер се суд не бави хипотетичким тврђњама нити претпоставкама већ искључиво изведеним доказима. Други разлог је тај што је за постојање овог кривичног дела неопходно да је код оштећеног лица створен осећај личне несигурности и угрожености, то свакако у овом поступку није ни било предмет доказивања, па последично није ни доказано. Сматра погрешном интерпретацију тужилаштва да је управо твит овде оптужене био искључиви разлог да се мере безбедности председника Вучића подигну на највиши ниво што демантује извештај

ВБА од 27.08.2019. године у коме се наводи да су у претходном периоду постојале сличне претње због чега су те мере подигнуте на највиши ниво, а сведок који је испитан је рекао да мере нису биле подигнуте на највиши ниво већ појачане мере обезбеђења, не прецизирајући притом због којих разлога су те мере биле појачане. Такође, изјава сведока да се овде не може изјаснити ко је ни када ни на који начин упознао председника Вучића са твิตом који је поставила овде оптужена или да са сигурношћу може тврдити да је председник био упознат са таквим твитом се не може прихватити јер је такав исказ непрецизан и нејасан да би био прихваћен као доказ у овом поступку. Из свих наведених разлога предложено је доношење ослобађајуће пресуде.

У својој завршној речи оптужена [REDACTED] у свему се придржила завршној речи свог бранионаца и није имала шта да дода.

Суд је у доказном поступку, проверавајући наводе оптужног акта, као и одбрану оптужене, непосредно испитао сведока [REDACTED] те извршио упознавање са садржином: потврде о привремено одузетим предметима МУП РС, ДП, УКП, СБПОК, ВТК, Ку бр. 350/19 од 26.07.2019. године, извода са друштвене мреже "Твiter", извода из евиденције – резултат претраге МУП РС за [REDACTED], извештаја Министарства одбране Републике Србије, Војнобезбедносне агенције СП број I/36-105 од 27.08.2019. године, записника о саслушању осумњичене [REDACTED] пред ВЈТ у Београду, Посебним тужилаштвом за високо технолошки криминал од 28.07.2019. године, налаза и мишљења судских вештака др Светислава Мишковића и др Милене Станковић од 16.08.2019. године, решења Републичког јавног тужилаштва Ктр ВТК број 37/19 од 01.08.2019. године, пресуде Основног суда у Шапцу К. бр. [REDACTED] године, правноснажне дана 06.03.2018. године, отпусне листе са епикризом здравствене установе Специјалне затворске болнице у Београду од 17.10.2019. године, извода из матичне књиге рођених од [REDACTED] године, налаза лекара специјалисте ВМА од 01.11.2019. године, акта Министарства одбране, Војнобезбедносне агенције СП бр. I/36-119 од 22.10.2019. године, колпоскопског налаза ВМА, извештаја о цитолошком налазу Института за патологију и судску медицину ВМА од 29.08.2019. године, налаза лабораторије СЗБ – хематологије од 30.07.2019. године, налаза лекара специјалисте ВМА од 16.08.2019. године и 05.12.2019. године, налаза лекара специјалисте од 06.11.2019. године, 07.08.2019. године, 05.08.2019. године, 31.07.2019. године, 29.07.2019. године са ЕКГ, лекарског извештаја Градског завода за хитну медицинску помоћ из Београда од 27.07.2019. године и 28.07.2019. године, овереног превода отпусне листе регионалне клинике Холброн - Социјално психијатријског одељења од 22.07.2019. године, специјалистичког извештаја Опште болнице "Др Лаза Лазаревић" из Шапца – Амбуланте психијатрије од 24.06.2019. године, 13.05.2019. године, 01.04.2019. године, 14.01.2019. године, 26.11.2018. године, 22.10.2018. године, 17.09.2018. године, 13.08.2018. године, 09.07.2018. године, 28.05.2018. године, 10.05.2018. године, 26.03.2018. године, 29.01.2018. године, 25.12.2017. године, 03.04.2017. године, 31.03.2016. године, 21.03.2016. године, 07.03.2016. године, 14.12.2015. године, 20.07.2015. године, 09.07.2015. године, 08.06.2015. године, 21.05.2015. године, 22.12.2014. године, 13.11.2014. године, 16.10.2014. године и 02.10.2014. године, рада аутора др Јанка Међедовића, др Бобана Петровића и Николе Вујићића под називом "Анализа примене мера безбедности медицинског карактера у кривичноправном систему Републике Србије" објављен у априлу 2019. године, отпусне листе са епикризом Опште болнице "Др Лаза Лазаревић" из Шапца - Службе психијатрије од 11.03.2019. године, 11.12.2017. године, 12.10.2017. године, 28.03.2017. године,

02.03.2016. године, 18.05.2015. године и 26.09.2014. године, специјалистичког извештаја Опште болнице "Др Лаза Лазаревић" из Шапца - Пријемне амбуланте психијатрије од 04.02.2019. године, 04.11.2017. године, 11.10.2017. године, 09.03.2017. године, 16.02.2016. године, 27.04.2015. године и 29.07.2014. године, потврде Војне поште 2282 И. бр. 12-51 од 26.12.2019. године, допунског налаза и мишљења судских вештака др Светислава Мишковића и др Милене Станковић од 21.01.2020. године, исказа оптужене према записнику о главном претресу од 07.10.2019. године, исказа судског вештака др Светислава Мишковића према записнику о главном претресу од 02.12.2019. године, исказа сведока [REDACTED] судских вештака др Светислава Мишковића и Милене Станковић према записнику о главном претресу од 28.01.2020. године, решења Апелационог суда у Београду Кж1 Поз бр. 10/20 од 03.07.2020. године, прилога уз поднесак браниоца од 01.12.2020. године, ЦД – а са снимком конференције за новинаре, те извештаја из КЕ за оптужену.

Из потврде о привремено одузетим предметима МУП РС, ДП, УКП, СБПОК, ВТК, Ку бр. 350/19 од 26.07.2019. године, утврђено је да је овлашћено службено лице дана 26.07.2019. године од [REDACTED] привремено одузело: 1 (један) мобилни телефон марке „Samsung”, модел “GT-I9060”, бројева ИМЕИ 1 – [REDACTED] 71, ИМЕИ 2 – [REDACTED], у којем се налази СИМ картица оператора мобилне телефоније „ВИП”, претплатничког броја [REDACTED] (један) мобилни телефон марке „Samsung”, модел “Galaxy NOTE 8”, број ИМЕИ – [REDACTED], у којем се налази СИМ картица аустријског оператора мобилне телефоније, претплатничког броја [REDACTED].

Из извода са друштвене мреже „Twitter” утврђено је да је на објаву (твит) од 24. јула 2019. године на званичном „Twitter” налогу Александра Вучића @avucic која садржи текст: „Ово је јако важан дан за нас, за Србију, Смедерево, раднике који овде раде, јер су Кинези овом новом инвестицијом потврдили да желе да остану овде, да желе да улажу и верују у успех Железаре. #Smederevo #Srbija #Kina”, уз линк за објаву са vucic.rs под називом: “Смедерево је моја љубав и мој посао”, у 15,08 часова са „Twitter” налога [REDACTED] (<https://twitter.com/avucic/status/1151111111111111111>) написан одговор у виду објаве (твита) садржине: “Dokle bre vise zvalonja, dokleeeeeee? Jebem ti Danila mrtvog i nabijem ti na kurac kljakavu Milicu, smokljo @avucic”.

Из извода из евиденције – резултат претраге МУП РС за [REDACTED] утврђено је да је оптужена Александра Јанковић Аранитовић дана 10.07.2019. године у 14,35 часова напустила Републику Србију преласком граничног прелаза Хоргош.

Из извештаја Министарства одбране Републике Србије, Војнобезбедносне агенције СП број I/36-105 од 27.08.2019. године, утврђено је да се у истом наводи да је Војнобезбедносна агенција са достављеним сазнањима да је [REDACTED] Аранитовић [REDACTED] на друштвеној мрежи “Twitter” са свог налога [REDACTED] поставила коментар увредљиве и претеће садржине који се односи на председника Републике Александра Вучића и чланове његове породице, а што је пренела и већина средстава јавног информисања, упознала Управу Војне полиције са циљем предузимања адекватних мера безбедносне заштите из њене надлежности, да је тим поводом Управа Војне полиције са поменутим подацима упознала команданта батаљона Војне полиције с/н „Кобре” и руководиоца обезбеђења председника Републике Србије, те да су претње схваћене озбиљно и због оваквих и сличних претњи упућених председнику Републике Александру Вучићу и члановима његове породице у

претходном периоду, мере безбедносне заштите подигнуте на највиши ниво.

Из акта Министарства одбране, Војнобезбедносне агенције СП бр. I/36-119 од 22.10.2019. године, утврђено је да се у истом наводи да је дана 24.07.2019. године најодговорније лице за обезбеђење (руководилац обезбеђења) председника Републике Србије био потпуковник [REDACTED]

Из специјалистичког извештаја Опште болнице "Др Лаза Лазаревић" из Шапца - Пријемне амбуланте психијатрије од 29.07.2014. године, утврђено је да је оптужена [REDACTED] прегледана од стране ординарајућег лекара, постављена дијагноза и одређен пријем на одељење.

Из отпусне листе са епикризом Опште болнице "Др Лаза Лазаревић" из Шапца - Службе психијатрије од 26.09.2014. године, утврђено је да је оптужена [REDACTED] лечена у наведеној установи у периоду од 29.07.2014. године до 26.09.2014. године са завршном дијагнозом F60.3 и F31.7, уз преписану терапију и психијатријско праћење.

Из специјалистичког извештаја Опште болнице "Др Лаза Лазаревић" из Шапца - Амбуланте психијатрије од 02.10.2014. године, 16.10.2014. године, 13.11.2014. године и 22.12.2014. године, утврђено је да је оптужена [REDACTED] наведених датума одлазила на контролне прегледе код ординарајућег лекара са постављеном дијагнозом и преписаном терапијом.

Из специјалистичког извештаја Опште болнице "Др Лаза Лазаревић" из Шапца - Пријемне амбуланте психијатрије од 27.04.2015. године, утврђено је да је оптужена [REDACTED] прегледана од стране ординарајућег лекара, постављена дијагноза и одређен пријем на одељење.

Из отпусне листе са епикризом Опште болнице "Др Лаза Лазаревић" из Шапца - Службе психијатрије од 18.05.2015. године, утврђено је да је оптужена [REDACTED] лечена у наведеној установи у периоду од 27.04.2015. године до 18.05.2015. године са завршном дијагнозом F31.6 и F60, уз преписану терапију и психијатријско праћење.

Из специјалистичког извештаја Опште болнице "Др Лаза Лазаревић" из Шапца - Амбуланте психијатрије од 21.05.2015. године, 08.06.2015. године, 09.07.2015. године, 20.07.2015. године и 14.12.2015. године, утврђено је да је оптужена [REDACTED] наведених датума одлазила на контролне прегледе код ординарајућег лекара са постављеном дијагнозом и преписаном терапијом.

Из специјалистичког извештаја Опште болнице "Др Лаза Лазаревић" из Шапца - Пријемне амбуланте психијатрије од 16.02.2016. године, утврђено је да је оптужена [REDACTED] прегледана од стране ординарајућег лекара, постављена дијагноза и одређен пријем на одељење.

Из отпусне листе са епикризом Опште болнице "Др Лаза Лазаревић" из Шапца - Службе психијатрије од 02.03.2016. године, утврђено је да је оптужена [REDACTED] лечена у наведеној установи у периоду од 16.02.2016. године до 02.03.2016. године са завршном дијагнозом F31.7 и F60.3, уз преписану терапију и психијатријско праћење.

Из специјалистичког извештаја Опште болнице "Др Лаза Лазаревић" из Шапца – Амбуланте психијатрије од 07.03.2016. године, 21.03.2016. године и 31.03.2016. године, утврђено је да је оптужена [REDACTED] наведених датума одлазила на контролне прегледе код ординарајућег лекара са постављеном дијагнозом и преписаном терапијом.

Из специјалистичког извештаја Опште болнице "Др Лаза Лазаревић" из Шапца - Пријемне амбуланте психијатрије од 09.03.2017. године, утврђено је да је оптужена [REDACTED] прегледана од стране ординарајућег лекара, постављена дијагноза и одређен пријем на одељење.

Из отпусне листе са епикризом Опште болнице "Др Лаза Лазаревић" из [REDACTED] Службе психијатрије од 28.03.2017. године, утврђено је да је оптужена [REDACTED] лечена у наведеној установи у периоду од [REDACTED] године до [REDACTED] године са завршном дијагнозом F31.6, F60.8, F31.6, F60.8 и F12.2, уз преписану терапију и психијатријско праћење.

Из специјалистичког извештаја Опште болнице "Др Лаза Лазаревић" из Шапца – Амбуланте психијатрије од 03.04.2017. године, утврђено је да је оптужена [REDACTED] наведеног датума била на контролном прегледу код ординарајућег лекара са постављеном дијагнозом и преписаном терапијом.

Из специјалистичког извештаја Опште болнице "Др Лаза Лазаревић" из Шапца - Пријемне амбуланте психијатрије од 11.10.2017. године, утврђено је да је оптужена [REDACTED] прегледана од стране ординарајућег лекара, постављена дијагноза и одређен пријем на одељење.

Из отпусне листе са епикризом Опште болнице "Др Лаза Лазаревић" из Шапца - Службе психијатрије од 12.10.2017. године, утврђено је да је оптужена [REDACTED] лечена у наведеној установи у периоду од [REDACTED] године до [REDACTED] године са завршном дијагнозом F60.3, F12.2, F31.1 и F60.3, уз преписану терапију и психијатријско праћење.

Пресудом Основног суда у Шапцу К бр [REDACTED] од [REDACTED] године, правноснажном дана 06.03.2018. године, оптужена [REDACTED] оглашена је кривом што је дана 12.10.2017. године, у јутарњим часовима, у Шапцу, у стању битно смањене урачунљивости, свесна забрањености свог дела, претњом да ће напасти на живот и тело, дрским и безобзирним понашањем угрозила спокојство и душевно стање своје мајке, оштећене [REDACTED] из [REDACTED], на тај начин што је наведеног јутра дошла у стан сведока [REDACTED] у Улица [REDACTED] број 39 и том приликом вређала оштећену, говорећи да је курва, клела је речима "Јебо је мртви отац", а затим и запретила да ће је заклати, коју претњу је сведок одмах, путем телефона пренела оштећеној, рекавши јој да бежи из куће, што је оштећена одмах и учинила, при чему је била свесна свог дела и хтела његово извршење, чиме је извршила кривично дело насиље у породици из члана 194 став 1 Кривичног законика, те јој суд изрекао условну осуду тако што је за извршено кривично дело утврдио казну затвора у трајању од 3 (три) месеца и истовремено одредио да се ова казна неће извршити уколико оптужена у року од 1. (једне) године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, те јој изрекао меру безбедности обавезног психијатријског лечења на слободи која ће трајати док постоји потреба лечења, али не дуже од три

године, с тим да уколико оптужена се не подвргне лечењу на слободи или га самовољно напусти или и поред лечења наступи опасност да поново учини кривично дело, тако да је потребно њено лечење и чување у одговарајућој здравственој установи, суд може изрећи обавезно психијатријско лечење и чување у таквој установи.

Из специјалистичког извештаја Опште болнице "Др Лаза Лазаревић" из Шапца - Пријемне амбуланте психијатрије од 04.11.2017. године, утврђено је да је оптужена [REDACTED] прегледана од стране ординирајућег лекара, постављена дијагноза и одређен пријем на одељење.

Из отпусне листе са епикризом Опште болнице "Др Лаза Лазаревић" из Шапца - Службе психијатрије од 11.12.2017. године, утврђено је да је оптужена [REDACTED] лечена у наведеној установи у периоду од [REDACTED] године до [REDACTED] године са завршном дијагнозом F31.1, F12.2, F60.3 и F12.3, уз преписану терапију и психијатријско праћење.

Из специјалистичког извештаја Опште болнице "Др Лаза Лазаревић" из Шапца - Амбуланте психијатрије од 25.11.2017. године, [REDACTED] године, утврђено је да је оптужена [REDACTED] наведених датума одлазила на контролне прегледе код ординирајућег лекара са постављеном дијагнозом и преписаном терапијом.

Из специјалистичког извештаја Опште болнице "Др Лаза Лазаревић" из Шапца - Пријемне амбуланте психијатрије од 04.02.2019. године, утврђено је да је оптужена [REDACTED] прегледана од стране ординирајућег лекара, постављена дијагноза и одређен пријем на одељење.

Из отпусне листе са епикризом Опште болнице "Др Лаза Лазаревић" из Шапца - Службе психијатрије од 11.03.2019. године, утврђено је да је оптужена [REDACTED] лечена у наведеној установи у периоду од [REDACTED] године до [REDACTED] године са завршном дијагнозом F12.2, уз преписану терапију и психијатријско праћење.

Из специјалистичког извештаја Опште болнице "Др Лаза Лазаревић" из Шапца - Амбуланте психијатрије од [REDACTED] године, [REDACTED] године и [REDACTED] године, утврђено је да је оптужена [REDACTED] наведених датума одлазила на контролне прегледе код ординирајућег лекара са постављеном дијагнозом и преписаном терапијом.

Из овереног превода отпусне листе регионалне клинике Холбрун - Социјално психијатријског одељења од 22.07.2019. године, утврђено је да је оптужена [REDACTED] боравила у Регионалној клиници [REDACTED] године, [REDACTED] године, са дијагнозом приликом отпуштања: биполарни афективни поремећај односно манична епизода са психотичним симптомима, штетна употреба никотина, злоупотреба канабиса, злоупотреба Бензодиазепина и микотички колпитис, спроведене мере: лабораторија, ЕКГ и лекарске визите, са препорученом терапијом и мерама наставка амбулантне психијатријске терапије, те новом ЕКГ контролом са продуженим Qtc- временом.

Из лекарског извештаја Градског завода за хитну медицинску помоћ из Београда од 27.07.2019. године и 28.07.2019. године, утврђено је да је оптужена [REDACTED] наведених датума прегледана од стране лекара, доктора медицине, са постављеном дијагнозом и преписаном терапијом.

Из отпусне листе са епикризом здравствене установе Специјалне затворске болнице у Београду од 17.10.2019. године, утврђено је да је оптужена [REDACTED] [REDACTED] и лечена у периоду од [REDACTED] године до [REDACTED] 19. године са упутном дијагнозом F 31, суицидалне идеје, те завршном дијагнозом F 31.3.

Из налаза лекара специјалисте ВМА од 16.08.2019. године, 01.11.2019. године и 05.12.2019. године, утврђено је да је наведених датума обављен преглед оптужене [REDACTED] од стране лекара гинеколога акушера, са датом дијагнозом и преписаном терапијом.

Из колпоскопског налаза ВМА, Центра за гинекологију и хуману репродукцију, од [REDACTED]. године, извештаја о цитолошком налазу Института за патологију и судску медицину ВМА од [REDACTED] године, те налаза лабораторије СЗБ – хематологије од [REDACTED] године, утврђено је да су сачињени на основу анализе узорака биолошког порекла узетих од оптужене [REDACTED]

Из налаза лекара специјалисте од [REDACTED] 19. године [REDACTED] године, [REDACTED] године [REDACTED] 2019. године [REDACTED] 2019. године са ЕКГ, утврђено је да је наведених датума оптужена [REDACTED] [REDACTED] прегледана од стране лекара Окружног затвора у Београду, са датом дијагнозом и преписаном терапијом.

Из налаза и мишљења судских вештака др Светислава Мишковића и др Милене Станковић од 16.08.2019. године, утврђено је да је након извршеног увида у списе предмета и психијатријског прегледа, мишљење вештака да је оптужена [REDACTED] функционисала као адаптирана личност до појаве психичких поремећаја уназад десетак година, након чега су уследила психијатријска лечења (више хоспиталних, а интерхоспитално амбулантно праћење и лечење). На основу увида у медицинску документацију и обављеног психијатријског прегледа закључили су да се код оптужене дијагностикује биполарни афективни поремећај. Клиничка слика опсервирана током актуелног вештачења одговара биполарном афективном поремећају – у ремисији. Основни психопатолошки супстрат у развијеној фази болести чине испади функција мишљења и емоција. Наиме, мишљење је формално изменјено у смислу убрзаног, логороичног мисаоног тока, што је праћено повременим губитком детерминишуће тенденце, док су у садржају мишљења присутне сумануте идеје мегаломанског карактера, односно склоност да себи приписује нереалне способности и квалитете. На емоционалном плану евидентира се изразито повишене расположење маничног типа које је праћено психомоторном хиперактивношћу, повећаном енергијом, бујицом идеја и несаницом. Истовремено, због ове душевне болести компромитоване су и остale когнитивне функције (пажња, памћење). Ова душевна болест одликује се понављаним епизодама изменјеног психичког стања, где је основни поремећај, односно сметња, у сferи афективитета, тј. расположења које може бити депресивно или еуфорично (повишено). Измене расположења последично доводе и до поремећаја других психичких функција, што мења целокупну активност и понашање у различитом степену и квалитету. Наведена душевна болест показује тенденцију рекурентности (поново појављивање симптома болести након асимптоматских периода, тј. периода без

испољених психотичних феномена). Према актуелно важећим квалификацијама, МКБ-X (Десета међународна класификација менталних поремећаја и поремећаја понашања у издању Светске здравствене организације) и DSM-IV (Четврто издање класификације менталних поремећаја америчког психијатријског удружења), оптужена испуњава дијагностичке критеријуме за биполарни афективни поремећај, сада у ремисији (одсуство психопатолошких феномена који карактеришу наведену душевну болест). Актуелним психијатријским прегледом оптужене нису утврђени маркери који би упућивали на адикцију (зависност) од марихуане, већ употреба исте има одлике абузуса (злоупотребе). Непосредно пре извршења кривичног дела које се оптуженој ставља на терет, иста је била хоспитализована на Регионалној психијатријској клиници у [REDACTED], а хоспитализација је уследила због погоршања основне болести – опсервирана, тј. дијагностикована манична епизода са психотичним симптомима, а у виду бихејвиоралне декомпензације (измењеног понашања), параноидне обраде реалности и хипертимије (повишеног основног расположења), манично поларисане. Након администриране антипсихотичне терапије, дошло је до наглог побољшања менталног функционисања. Закључак вештака је да оптужена [REDACTED] болује од душевне болести биполарног афективног поремећаја. У време извршења предметног дела налазила се у непотпуној ремисији маничне фазе са психотичним симптомима, а у склопу дијагностикованог душевног поремећаја. Њене способности да схвати значај својих дела, као и могућности да управља својим поступцима, биле су битно смањене. Оптужена је актуелно способна да учествује у поступку, да схвати природу и сврху кривичног поступка, разуме поједине процесне радње и њихове последице, те да сама, или уз помоћ браниоца, врши своју одбрану. С обзиром на озбиљну опасност да учини теже кривично дело, судски вештаци су предложили суду да оптуженој изрекне меру безбедности обавезног психијатријског лечења и чувања у надлежној здравственој установи.

Судски вештак др Светислав Мишковић, *приликом испитивања на главном претресу дана 02.12.2019. године*, навео је да су у време израде налаза и мишљења судски вештаци имали анамнesticки податак да је оптужена лечена у Аустрији, а такође обавили разговор и са лекарима Специјалне затворске болнице "Е" одељења, те стога нема никаквих измена у погледу датог налаза и мишљења. Наведена дијагностичка психотична декомпензација која је имала клиничку слику маничне епизоде са психотичним симптомима, а како се наводи у поменутој отпусној листи, је само једна од епизода које су и раније евидентиране код оптужене и које се јављају у оквиру дијагностикованог менталног поремећаја - биполарног афективног поремећаја. Говори о отпусној листи из Аустрије. Што се тиче отпусне листе са епикризом Специјалне затворске болнице, у њу је судски вештак такође извршио увид пре неколико дана, из ње се сазнаје да је дошло до стабилизације односно ремисије, дакле, побољшања душевног здравља оптужене. Током хоспитализације на "Е" одељењу Специјалне затворске болнице дијагностикована је блага односно умерено јако депресивна епизода у склопу такође дијагностикованог афективног биполарног поремећаја. Након отпуста 17. октобра, оптужена је неколико пута прегледана од надлежног психијатра Окружног затвора у Београду, узимала је преписану терапију и њено стање је било без осцилација у односу на дијагностиковано након отпуста. До ове стабилизације је дошло имајући у виду чињеницу да је била на континуираној медикацији, односно све време је била на одговарајућим антипсихотичним лековима, то је и основни разлог због кога је дошло до побољшања њеног душевног здравља. Наводи основни разлог што код конкретно овог менталног поремећаја упркос континуираној терапији може и спонтано да дође до погоршања. У питању је хронична болест која захтева редовно амбулантно праћење и узимање преписане терапије. У

свему остаје при налазу и мишљењу које је комисија доставила 16.08.2019. године, а везано за предлог да се лечење спроводи у институцији затвореног типа пре свега из разлога што је оптужена врло експлицитно навела током прегледа да она не узима преписану терапију односно да од последњег прегледа који је био фебруара 2019. године није пила преписане лекове. Из тог разлога судски вештаци сматрају да је у иницијалној фази лечења неопходно да се исто спроведе у институцији затвореног типа где би лекари и надлежне службе проценили даљи наставак лечења у оквиру породичне средине односно на слободи. Навод оптужене са главног претреса да "ако би се нашла на слободи наравно да би наставила са лечењем" вештак са сигурношћу не може да прихвати имајући у виду историју болести, досадашњег лечења, па се ово може сматрати као њен дисимулативни став. Не каже да јесте, али каже да може бити, из разлога што је на примењену терапију дошло до стабилизације њеног психолошког функционисања и има адекватан увид у своју болест, као и критичност у односу на своје поступке, а везано конкретно за лечење. На питање стручног саветника (судског вештака Марка Драговића, специјалисте неуропсихијатрије и судске психијатрије, који је пуномоћјем овлашћен од стране оптужене) да ли је вештачење урађено док манична фаза још није прошла и да ли је то узето у обзир, судски вештак је навео да су током вештачења евидентирани само одређени елементи који би имали квалитет хипоманије, а никако маније. Друго, у извештају лекара специјалисте, а након завршеног лечења у Аустрији, стоји да се отпушта у задовољавајућем стању односно да је врло брзо након примењене терапије дошло до повлачења клиничке слике, дакле, вештак се не слаже и зависи од случаја да случаја да ли ће манична фаза да траје пар сати, пар дана или пар недеља, цитира: "на примењени лек "Зипрекс" манично стање пацијенткиње нагло побољшано". Дакле, побољшање је евидентирано скоро месец дана пре њиховог вештачења. Није му јасно питање стручног саветника, а везано за то да евентуална хипоманична или чак манична симптоматологија утиче на донесене закључке односно закључак њиховог вештачења. На питање стручног саветника да ли судски вештак сматра да стање хипоманије које су констатовали током вештачења показује објективно стање карактера и личности особе или би добили другачију клиничку слику да је оно било мало касније када је била у фази ремисије, а то пита јер је стање хипоманије болесно стање, судски вештак је изјавио да евидентирани елементи хипоманичног понашања су само потврда постављене дијагнозе, а о спремности и сарадњи оптужене током вештачења више него доволно говори њихова експертиза где је иста али до детаља, чак са елементима преопширности на диферентне теме давала одговоре, те према томе волео би да чује од стране саветника шта то у анамнестичким подацима односно поглављу "властити преглед и испитивања – психијатријски налаз" на 3. и 4. страни вештачења није конзистентно односно одговара психонатулошкој продукцији па се не може, како саветник закључује, сматрати за релевантно. На питање стручног саветника, узећи у обзир да је вештак споменуотпусну листу из Беча, да ли је вештак приметио да су психијатри у отпусној листи навели да је "23.07.2019. године уследило отпуштање госпође [redacted] уз недостајуће назнаке за акутну опасност од самоповређивања или повређивања других", судски вештак је навео да је прочитao наведено, да је то потпуно нормалан след околности, а с обзиром на већ постављену дијагнозу и дато мишљење да је дошло до стабилизације стања односно да се исто нагло побољшало. У акутним маничним стањима може да се опсервира изузетна и аутоагресивност и хетероагресивност, па вештак претпоставља да је управо из тог разлога и написано да нема назнака у том тренутку за диконтролу понашања у том правцу. На питање стручног саветника да ли су вештаци приликом давања закључка у тачки 5 вештачења, где су предложили суду меру обавезног психијатријског лечења и чувања у надлежној здравственој установи, узели у обзир чињеницу да се приликом лечења у амбулантним условима, како се то ради код мере лечења отвореног типа, може узети крв и

лабораторијски установити да ли пациент узима лекове или не, судски вештак је навео да су то узели у обзир, такође су узели у обзир и могућност да неспровођење мере безбедности на слободи подразумева да се иста преиначи у меру затвореног типа. Определили су се за меру затвореног типа из разлога што је оптужена већ имала једну изречену меру безбедности обавезног психијатријског лечења на слободи у условну осуду и други врло битан разлог што је навела да од 1998. године са краћим периодима апстиненције марихуану конзумира и до данас, па чак је и све време трудноће са млађом ћерком пушила марихуану. Дејство марихуане, неадекватна сарадња у лечењу и чињеница да станује у заједничком домаћинству са млађом ћерком, а млађа ћерка има 18 година, сматрали су да није довољна аргументација за лечење на слободи у иницијалној фази. На питање стручног саветника да ли је судском вештаку познато, када су у питању пациенти који су склони да не узимају лекове, да постоји могућност када долазе на лекарску контролу, да лекари могу да препишу депопрепарате - препарате са пролонгираним дејством чије дејство траје од 20 до 30 дана тако да пациент не мора да узима антипсихотичне лекове, а што је таман до следеће контроле, што су препарати на пример "Модитендепо" или "Клопиксолдепо", судски вештак је изјавио да му је познато да постоје ти препарати. Такви лекови оптуженој од 2006. године нису ниједном ординирани, она наводи да је имала 5 или 6 хоспиталних лечења, одлазила на амбулантне контроле али није узимала редовно лекове јер није веровала, вештак цитира: "да је терапија добра за њу", дакле, она је априори у отпору према лечењу. На питање стручног саветника да ли су вештаци приликом давања закључка узели у обзир могућност да постоји још један лек који ефикасно делује на маничну депресивну психозу, а нарочито добро на манично стање у смислу сузбијања тог стања, а то је лек "Литијум карбонат", који се даје амбулантно и да је приликом давања тог лека у амбулантним условима обавезно једном месечно вађење крви и испитивање нивоа лека у крви, тако да лекар на свакој контроли има могућност да провери да ли пациент редовно узима терапију, а све се то ради амбулантно, судски вештак је навео да је то питање њему погрешно упућено, они су у вештачењу поставили дијагнозу, нити су до сада лечили оптужену нити ће је лечити, а избор лека је у надлежности психијатра који спроводи лечење (стручни саветник је ставио примедбу на исказ судског вештака, те навео да сматра да би требало користити медицинска достигнућа и савремену психијатрију и кад год је могуће спроводити лечење на слободи, ако постоје медицински услови за то). На питање стручног саветника да ли су лекари који су лечили оптужену икада написали у свом налазу да постоји опасност од физичког напада на друге људе или да постоје хомицидне тенденције у овом случају, судски вештак је навео да они нису имали увид у целокупну медицинску документацију, тако да не може да одговори, али је претпоставка да се у стањима маничних епизода може испољити и аутоагресивно и хетероагресивно понашање, а у депресивним фазама постоји наравно и суицидални ризик (стручни саветник је ставио примедбу на исказ судског вештака, те навео да постоји медицинска документација о лечењу оптужене од 2014. године па до данас где то никада није нотирано). На питање стручног саветника да ли вештак сматра да лечење у затвореним условима побољшава или погоршава здравствено стање пацијента, судски вештак је навео да сигурно у неким ситуацијама долази до значајног побољшања стања, а због примењене терапије, па ваљда због тога и постоје хоспитализације, али се слаже да је болничка средина неприродан амбијент и да сигурно изазива одређену дозу нелагоде ономе ко је хоспитализован (стручни саветник је ставио примедбу на исказ судског вештака, те навео да је једна ствар болничка средина када се пациент лечи у болници која је у надлежности Министарства здравља, а друга је ствар када се пациент лечи у болници у зидинама затвора и која је под надлежношћу Министарства правосуђа). На питање браниоца зашто вештаци нису вршили увид у медицинску документацију која се односи на тринаестогодишње лечење

оптужене у Дому здравља Шабац и шабачкој болници, судски вештак је изјавио да нису имали ту медицинску документацију, а да је сасвим довољно података оптужена дала за лечење. На питање браниоца на основу чега су дошли до закључка да оптужена признаје извршење кривичног дела, судски вештак је навео да је вештачење обављено током тужилачке истраге, оптуженој су током вештачења прочитали записник о саслушању које је састављен дана 28.07.2019. године у ВЈТ где је иста изјавила да су “у потпуности тачни наводи кривичне пријаве”, признаје да је написала спорни коментар са свог профила путем друштвене мреже “Twitter”, а онда након што је поновила то што је рекла током саслушања додала је: “Изнервирана сам јер лаже, револтирано сам се осећала, ја сам константно негативно напаљена на њега и зато га псујем, кунем”. Значи цитиран је њен исказ. На питање браниоца да ли је задатак вештачења био да вештаци утврђују да ли је учињено кривично дело или не, судски вештак је изјавио да наравно да није али да експертиза подразумева и да се осумњичена за кривично дело пита, а везано за њен однос према истом јер само на основу тога могу процењивати способности схватања дела и могућности управљања својим поступцима, што је и задатак вештачења. Дакле, немогуће је избећи питања везана за, генерално говори, предметне инкриминације јер је то, понавља, задатак вештачења. На питање браниоца да ли вештак зна зашто оптужена није пила лекове у Аустрији, судски вештак је одговорио да не зна, а на питање браниоца да ли вештак зна да је после ове прве мере лечења на слободи оптужена редовно узимала терапију и ишла на контроле, судски вештак је навео да је она врло јасно изјавила да не воли да пије лекове, да не верује да је терапија добра за њу и да из тог разлога самоиницијативно прекида континуитет у лечењу, вештак мисли да је потпуно небитно који су то периоди ако то ради без сагласности надлежног психијатра.

Из допунског налаза и мишљења судских вештака др Светислава Мишковића и др Милене Станковић од 21.01.2020. године, утврђено је да су судски вештаци, након што су извршили увид у судски спис, достављену медицинску документацију о досадашњем лечењу оптужене [REDACTED], а пре лишавања слободе, затим, о лечењу спроведеном у Специјалној затворској болници, као и лечењу током боравка у Окружном затвору у Београду, те обавили њен психијатријски преглед, нашли да на применењену психофармацо терапију актуелно се не евидентира продуктивна психотична феноменологија, успостављена је задовољавајућа афективна и хормичка стабилизација, односно витални динамизми личности – воља и мотиви нису психопатолошки изменењени, као и адекватна бихејвиорална контрола (контрола понашања). Из достављене медицинске документације везане за лечење у ванпеналним условима, а имајући у виду и психијатријски третман током боравка у пеналној средини, судски вештаци су закључили да оптужена поседује адекватну комплијансу, односно способна је и мотивисана да се придржава терапијског режима прописаног од стране лекара. Имајући у виду наведено, судски вештаци су закључили да оптужена [REDACTED] болује од душевне болести: биполарног афективног поремећаја – сада у ремисији (F31.7), да се у време извршења предметног дела налазила у непотпуној ремисији маничне фазе са психотичним симптомима, а у склону дијагностикованих биполарног афективног поремећаја, те да су њене способности да схвати значај својих дела, као и могућности да управља својим поступцима, биле битно смањене. Оптужена је актуелно способна да учествује у поступку, да схвати природу и сврху кривичног поступка, разуме поједине процесне радње и њихове последице, те да сама, или уз помоћ браниоца, врши своју одбрану. С обзиром на то да је досадашње психијатријско лечење, а током боравка у Окружном затвору у Београду, довело до побољшања стања душевног здравља оптужене, односно да се оптужена већ дужи временски период налази у стању задовољавајуће ремисије основне болести, актуелно

са психијатријског становишта, судски вештаци су мишљења да постоје индикације да се предложена мера безбедности обавезног психијатријског лечења у здравственој установи (вештачење од 16.08.2019. године) замени мером обавезног психијатријског лечења на слободи. Дакле, имајући у виду садашње стање душевног здравља и својства личности оптужене, судски вештаци су мишљења да не постоји озбиљна опасност да ће починити какво теже кривично дело у будућности тј. испуњени су медицински услови за предлагање психијатријског третмана према одредбама чл. 82 КЗ (озбиљна опасност да почини исто или слично кривично дело), па су из тог разлога предложили суду да јој изрекне меру безбедности обавезног психијатријског лечења на слободи у трајању до 3 (три) године, односно да се настави започето лечење.

Судски вештак др Светислав Мишковић, приликом испитивања на главном претресу дана 28.01.2020. године, навео је да у свему остаје при налазу и мишљењу које су колегинице и он доставили суду након поновног психијатријског прегледа. На измену налаза у смислу спровођења мере отвореног типа утицао је увид у достављену медицинску документацију о лечењу оптужене, а пре лишавања слободе, дакле цео један лонгитудинални увид у медицинску документацију, затим медицинска документација односно отпусна листа Специјалне затворске болнице, те такође болнички ток лечења у периоду од лишавања слободе па на овамо, увид у здравствени картон Окружног затвора у Београду, где се након отпуста из Специјалне затворске болнице јављала на амбулантне контролне прегледе код надлежног психијатра и где је закључено да узима преписану терапију, а током истих прегледа нису евидентирани симптоми и знаци који би упућивали на погоршање психичког функционисања, што значи да су на основу свега наведеног закључили да се оптужена, како су и написали у налазу, већ дужи временски период налази у стању ремисије односно побољшања основне болести. Обавили су и поновни преглед, као што је и рекао, и добили податке да је оптуженој редовно у посету долазила и њена мајка, такође и ћерка, што значи да су закључили да ће иста имати и неопходну подршку у смислу лечења на слободи. С обзиром на све што је рекао донели су такав закључак.

Приликом испитивања на главном претресу дана 28.01.2020. године, судски вештак др Милена Станковић је у свему остала при допунском писаном налазу и мишљењу и у потпуности сложила са свим што је др Светислав Мишковић изложио. Дакле, код оптужене постоји опасност да понови исто или слично кривично дело, а њихово мишљење је да се оваква опасност успешно може превенирати односно спречити обавезним психијатријским лечењем на слободи.

Из извештаја из казнене евиденције, утврђено је да је оптужена [REDACTED] раније осуђивана, ближе као у изреци пресуде.

Упознавање са садржином ЦД - а, приложеног од стране одбране уз навођење да је реч снимку од 02.04.2020. године, извршено је на главном претресу његовим препродуковањем, те утврђено да је у питању конференција за новинаре Александра Вучића и да на питање новинара у вези са гашењем профиле на Твитеру онима који су промовисали СНС, Александар Вучић одговара: "Немам појма. На Твитеру нисам, да Вам искрено кажем, ал' рекао ми је Крстић да су му скинули тај Твитер..."

Сведок [REDACTED] приликом испитивања на главном претресу дана 28.01.2020. године, навео је да је у функцији заменика руководиоца обезбеђења [REDACTED]. Њихова служба је упозната са коментаром који је постављен на друштвеној мрежи "Twitter" са налога „alexandrizam" садржине као у оптужном акту. Овај, као и

сви други коментари сличне садржине, схватају се озбиљно и предузимају се одређене мере, а то су мере појачаног обезбеђења одређеног лица, детаљи тих мера су степеновани као строга тајна. Сведок лично није обавестио штићено лице о наведеном коментару, али се не може изјашњавати у име других. Штићено лице о томе може бити обавештено са различитих страна, а притом мисли на све службе које се тиме баве. Што се тиче конкретног случаја, не зна да ли је лице обавештено јер он то лично није у радио. Мере се подижу на виши ниво по одлуци руководиоца обезбеђења, а одређено лице не може да утиче на одлуку о томе. Када каже штићено лице односно одређено лице мисли на председника Александра Вучића. Са сведоком лично председник није разговарао о твиту [REDACTED]. Што се тиче мера обезбеђења, сведок не може да се изјасни о дужини њиховог трајања јер је то степеновано као строго поверљиво.

Приликом испитивања на главном претресу дана 10.12.2020. године, сведок [REDACTED] је навео да је у време када је ова претња изнесена био руководилац обезбеђења председника Републике Србије одговоран за планирање, организацију и реализацију мера превентивно-техничке заштите и физичке заштите лица и објекта и за координацију осталих мера безбедносне заштите са носиоцима организације и реализације тих мера. Задужен је само за један сегмент ал' координира осталим службама. Упознат је са наведеном објавом. Сваку претњу коју добију схватају веома озбиљно, предузимају одређене активности и мере које трају све време док год га надлежни органи и службе не упознају да претња више није реална односно да не постоји. Може са сигурношћу да потврди да је председник Републике Србије Александар Вучић био упознат са овом објавом али не може детаљније да се изјасни о комуникацији њега као руководиоца обезбеђења и штићеног лица јер то представља службenu тујну. Садржај њихове комуникације је службена тујна али потврђује свакако да је лице знало и да је било упознато са наведеном претњом. Из оквира својих надлежности може само да каже да једна од мера која се примењује у сваком случају, укључујући и овај, јесте прелазак на појачану варијанту обезбеђења, а свакако се огледа у ангажовању већег броја људи, средстава, опреме и другог и то је једино што може да каже, а све остало је службена тујна и строго поверљиво. Радње које предузимају немају никакве везе са тим како се штићено лице поводом тога осећа. Не може се изјаснити о томе како се штићено лице осећало јер је то субјективни осећај али апсолутно има сазнања да је штићено лице било упознато са наведеном претњом. На питање браниоца на који начин и када се упознао са твิตом и да ли може да објасни да ли се упознао са целокупном садржином твита, сведок је изјавио да је упознат са комплетном садржином твита недуго након објаве, а о начину и садржају комуникације са надлежним службама и органима не може да се изјашњава јер то исто представља службenu тујну. На питање браниоца да ли је сведок обавестио штићено лице о садржини твита, сведок је навео да опет каже да не може да се изјашњава о својој комуникацији са тим лицем јер је то службена тујна, али тврди да је лице знало за ту претњу.

Свесном оценом свих изведенih доказа, како појединачно, тако и у њиховој међусобној вези, те критичком анализом одbrane оптужене, а поступајући по налозима и примедбама садржаним у решењу Апелационог суда у Београду Кж1 По3 бр. 10/20 од 03.07.2020. године, у складу са чл. 16 и 419 ЗКП, суд је утврдио да је оптужена [REDACTED] предузела радње на месту, у време и на начин како је то описано у изреци пресуде.

У погледу писаних доказа које је суд извео током доказног поступка (на начин

како је то претходно ближе наведено), суд је нашао да су поменути писани докази вљани и подобни да се из њих утврде чињенице релевантне за пресуђење у овој кривичноправној ствари јер се ради о исправама надлежних државних органа и других установа које су поменути издали у границама својих надлежности или овлашћења која су заснована на закону. Налаз и мишљење судских вештака др Светислава Мишковића и др Милене Станковић од 16.08.2019. године, допунски налаз и мишљење судских вештака др Светислава Мишковића и др Милене Станковић од 21.01.2020. године, као и усмена изјашњења судских вештака са главног претреса, суд је прихватио као објективне, стручне и образложене, дате од стране квалификованих лица, у свему у складу са правилима струке и науке. По оцени суда, у њима нема нејасноћа, противуречности ни нелогичности, закључци о свим чињеницама су разумљиви, образложени и дати на начин који омогућава анализу и проверавање, те оцену налаза и мишљења.

Исказ сведока [REDACTED] руководиоца обезбеђења председника Републике Србије на дан 24.07.2019. године (сходно акту Министарства одбране, Војнобезбедносне агенције СП бр. I/36-119 од 22.10.2019. године) и сведока [REDACTED], заменика руководиоца обезбеђења председника Републике Србије на дан 24.07.2019. године, суд је у елементима битним за пресуђење прихватио као истините, оценивши да су именовани сведоци на један логичан, уверљив и животан начин пружили своја сазнања и изјашњавали се сагласно другим током поступка изведеним доказима са којима чине јединствену и логичну целину.

У погледу навода одбране оптужене [REDACTED], суд је најпре имао у виду да оптужена не спори да је налог [REDACTED] на друштвеној мрежи "Twitter" њен, као ни писање спорног коментара у време, на начин и садржине као у изреци, тј. да је дана 24.07.2019. године у 15:08 часова путем интернета на друштвеној мрежи "Twitter" са свог налога [REDACTED] поставила коментар садржине: "Dokle bre vise zvalonja, dokleeeeeee? Jebem ti Danila mrtvog i nabijem ti na kurac kljakavu Milicu, smokljo" на објаву са званичног „Twitter” налога председника Републике Србије Александра Вучића у вези са Железаром у Смедереву, у свему сагласно изводу са друштвене мреже „Twitter” у који је извршен увид, чинећи то путем мобилног апарате марке „Samsung”, модел "GT-I9060", са домаћом претплатничком картицом, који је од ње, уз потврду коју је без примедби потписала, одузет.

У вези са претходним, оптужена [REDACTED] је, приликом саслушања у тужилаштву, истакла да јој је намера била искључиво да, „употребљавајући исовке и вређање које је карактеристично у нашем српском језику, увреди и понизи председника РС јер је била изузетно револтирана и тешко подноси актуелну политичку ситуацију“, те да су изрази: „Jebem ti Danila mrtvog i nabijem ti na kurac kljakavu Milicu“ „били примерени за личност којој се обраћала“, уз додатак да се не каје за написано и да ће поново тако нешто радити и писати.

На главном претресу оптужена је изменила наводе своје одбране, појашњавајући да је због своје приватне ситуације и чињенице да „Дунав осигурање“ није покрило трошкове њене хоспитализације и психијатријског лечења у Аустрији, испод текста оштећеног везаног за Железару у Смедереву „опсовала ружно, вулгарно и непримерено“ због чега се „веома каје“, наглашавајући да и она има децу, те да никада не би угрозила ничију безбедност, а нарочито не деце, те да је њена намера била да оштећеног „опсује, увреди, понизи и ништа више од тога“.

По налажењу суда, с обзиром на садржину објављеног коментара и да је током поступка било неспорно да је оптужена коментар упутила управо председнику Републике Србије (и то, како је истакла, јер јој је „када је видела ту објаву председника (у вези са Железаром у Смедереву) пала кlapна и јер је била изузетно револтирана и тешко подноси актуелну политичку ситуацију”, како је изјавила приликом саслушања у тужилаштву, тј. јер је државна фирма „Дунав осигурање” одбила да плати њено лечење у иностранству, а „2-3 дана пре тога прочитала чланак на порталу „Дојче веле” да је Удружење европских железара поднело захтев да се Србији ограниче квоте за извоз челика из Србије јер Кинези убацују огромне количине кинеског челика”, како је навела на главном претресу), функција коју председник Републике Србије обавља јасно је доведена у везу са изјавом оптужене која се тиче његове деце.

Међутим, супротно наводима одбране, суд је становишта да речи: „Dokle bre vise zvalonja, dokleeeeeee? Jebem ti Danila mrtvog i nabijem ti na kurac kljakavu Milicu, smoklj @avucic”, не представљају „псовке и врећање које је карактеристично у нашем српском језику“, како је то оптужена истица, већ да се њима, с обзиром на контекст и садржину ове поруке која је од стране оптужене написана испод објаве са званичног „Twitter“ налога председника Републике Србије директно доводи у питање живот и тело његове деце тј. да речи „Jebem ti Danila mrtvog i nabijem ti na kurac kljakavu Milicu“ написане на званичном „Twitter“ налогу оштећеног, које су објективно по свом карактеру не само вулгарне и морбидне, већ и бескрупулозне, не представљају обичну псовку којом би се кршила општеусвојена правила бонтона о културном изражавању, како је то од стране одбране покушано да се представи, већ претњу којом се ставља у изглед опасност по живот и тело лица близких председнику Републике Србије, која је по својој садржини, контексту и непосредности у обраћању подобна да код лица коме је упућена изазове осећај узнемирености и несигурности, тим пре што се поменуто везује управо за децу оштећеног.

Наводе одбране да се у конкретном случају ради о поступању које је веома уобичајено у Србији, а посебно за путнике у градском превозу, те да чак 2/3 грађана Србије рутински поступа на сличан, исти или гори начин, суд је оценио као сасвим произвољне. Тврђа о једном изразито великом броју грађана Србије који не само да су, према ставу одбране, неваспитани и вулгарни, већ и склони да рутински упућују тешке увреде и претње онима које сматрају одговорним за своје проблеме, па и на рачун њихове деце (као што је то у конкретном случају учинила оптужена нездовољна тиме што јој осигуравајуће друштво није покрило трошкове њеног психијатријског лечења и хоспитализације у иностранству), ни на који начин није илустрована и поткрепљена било каквим статистичким или другим подацима који би се иоле могли сматрати веродостојним, те очигледно има један изразито паушалан карактер и стога је ирелевантна у конкретном случају.

Суд је имао у виду да је оптужена текст поменуте садржине (за који је рекла да је видела да се о њему у медијима, телевизији, увеклико прича, да се исти понавља по стотину пута и да у разне емисије доводе аналитичаре који коментаришу и говоре о томе шта је написала, тако да је она, како је то истакла приликом саслушања у тужилаштву, „схватила да је постигла фантастичан ефекат са тим својим коментаром и уопште јој није жао и тога што је провела две ноћи у притвору, нити се плаши било каквих компликација поводом тога што је написала на „Twitter“-у”) написала као коментар на званичном „Twitter“ налогу оштећеног председника Републике Србије Александра Вучића @avucic и објаву: „Ово је јако важан дан за нас, за Србију, Смедерево, раднике који овде раде, јер су Кинези овом новом инвестицијом потврдили

да желе да остану овде, да желе да улажу и верују у успех Железаре. #Smederevo #Srbija #Kina”, уз линк са vucic.rs под називом: “Смедерево је моја љубав и мој посао” (из чега јасно произлази претходно споменута непосредност у обраћању), те природу комуникације путем „Twitter”-а која по дефиницији подразумева да учесници у таквој комуникацији тзв. „твитовањем”, с једне стране, јавности пласирају своје мисли у виду одређених изјава, коментара и сл. али притом, такође, с друге стране, омогућавају да сви други учесници у тој врсти („Twitter”) комуникације могу да реагују својим изјавама, презентирањем својих мисли и својих идеја на изјаве које су првобитно дате, те да је у питању врста вишестране комуникације.

Међутим, независно од чињенице да је оптужена сопствену изјаву (чија је садржина, по мишљењу суда, таква да би свакако деловала узнемиравајуће и имала карактер специфичне претње за свакога коме је упућена) пласирала на званичном „Twitter” налогу самог оштећеног (што, по логици ствари, подразумева да га оштећени користи како активно, када износи своје ставове, тако и пасивно, када се упознаје са реакцијама других учесника „Twitter” комуникације), суд је из исказа сведока [REDACTED]

[REDACTED] сководиоца обезбеђења председника Републике Србије, несумњиво утврдио да је оштећени упознат са садржином предметне изјаве оптужене и „знао за ту претњу“ (што директно оповргава супротну тезу одбране, те у потпуности чини ирелевантним садржај снимка конференције за новинаре од 02.04.2020. године, тј. од готово 8 и по месеци након извршења предметног кривичног дела, који је одбрана приложила на околност да оштећени „Twitter“ не користи, а што би следствено значило да није упознат са садржином изјаве оптужене, доводећи тиме сопствене наводе у контрадикторност јер је управо сама одбрана истицала да је предметном изјавом оптужена „постигла ефекат“ и да „јесте увредила овде оштећеног Вучића и да то није спорно, да јој је то и била намера, те да је у томе и успела“, што није јасно како би оптужена уопште могла учини ако он за њену објаву на „Twitter“-у није знао).

Како се примарно изјава оптужене усмерава према деци оштећеног, по налажењу суда, она свакако веома снажно погађа самог оштећеног јер је сваком родитељу увек далеко непријатније када се одређеном врстом зла прети његовој деци, те је и оштећеном који је родитељ, стављање у изглед одређеног зла његовој деци, а нарочито када се то чини на један изразито вулгаран и морбидан начин, неупоредиво непријатније него да је то учињено баш непосредно према њему, из чега произлази и став суда да је оштећено оно лице на чије је изјаве реаговала оптужена тако што је своје изјаве, у оквиру „Twitter“ комуникације, у којима се на описани начин спомињу деца оштећеног, пласирала на његовом званичном „Twitter“ налогу.

Имајући на уму да је током поступка несумњиво утврђено да је оштећени знао за претње усмерене на његову децу и био упознат са предметном изјавом оптужене, те њихову садржину и једно наглашено агресивно и изразито морбидно спомињање деце оштећеног у крајње вулгарном контексту (услед чега су према лицима на која се односе од стране безбедносних служби предузете одређене активности и мере које се огледају у ангажовању већег броја људи, средстава, опреме и другог, јер су претње схваћене веома озбиљно, сагласно писаној документацији у списима предмета и исказују сведока, што оштећени такође није могао да не примети), то је поменуто, по налажењу суда, последично морало да утиче на пасивног субјекта изазивајући код њега осећај узнемирености и неспокојства, који је иманентан сваком човеку у таквој ситуацији, што јесте ефекат и последица овог кривичног дела.

Уверење је суда да сваког родитеља неминовно и најтеже погађа када се таква

врста изјаве упућује њему, али се притом односи на његову децу као њему близка лица, јер за било ког родитеља свакако не постоје лица која су му ближа него што су то његова деца. У прилог томе да је у конкретном случају то могло бити или било другачије, суду није изнет ниједан једини аргумент.

На темељу свега изреченог, чињенице да је из исказа сведока [REDACTED] неспорно утврђено да је оштећени знао за изјаву оптужене и претње усмерене на његову децу, те садржину конкретне изјаве која је таква да га је свакако морала узнемирити јер ће сваки родитељ увек и без обзира на степен своје отпорности на нападе који су усмерени директно на њега, неминовно бити узнемирен и доживети осећај угрожености и неспокојства онда када се ради о нападу на његову децу као у конкретном случају, то је суд нашао да је сувишно да се оштећени изјашњава о томе да ли је у овој ситуацији као родитељ на овакву изјаву оптужене у односу на његову децу и претње изречене у једном наглашено агресивном, морбидном и вулгарном контексту непосредно на њих усмерене, реаговао супротно, „спокојно“ и „безбрижно“, или пак то доживео као „шалу“, што је бесмислено (те тако нико од учесника у кривичном поступку у било ком тренутку у било којој фази поступка није ни подносио такав доказни предлог).

Неспорно је да је суд овлашћен да, на темељу начела слободне оцене доказа и логичких законитости, битна обележја било ког кривичног дела, па и овог, утврђује на основу свих околности конкретног случаја тј. оценом свих током поступка изведенih доказа, како појединачно, тако и у њиховој међусобној вези, руководећи се својим слободним судијским уверењем по члану 16 став 3 ЗКП, што је и учињено, уз уважавање специфичности конкретног случаја која се огледа управо у томе што су претеће изјаве на начин како је описано изречене на рачун деце.

Сем тога, уколико би се прихватио став да извођење закључка о постојању овог кривичног дела није могуће без испитивања оштећеног, па чак и онда када нико од странака нити бранилац нису поднели такав доказни предлог, као у овом случају, тиме не само да би се у поступање судова код овог кривичног дела на тај начин увело начело формалне оцене доказа, које у домаћем кривично-процесном законодавству не постоји, већ би се на тај начин неоправдано а ртога декриминализовано такво поступање у односу на оштећена лица која су из било ког разлога у међувремену суду постала недоступна, што је неприхватљиво.

Исто тако, за постојање кривичног дела угрожавање сигурности није потребно да је сигурност објективно била угрожена (иако је то, како је утврђено, утицало на степен примењених мера безбедносне заштите према лицима на које се поменуто односи, сагласно извештају Министарства одбране Републике Србије, Војнобезбедносне агенције СП број I/36-105 од 27.08.2019. године, а о чему су се изјашњавали и сведоци [REDACTED] и [REDACTED]) управо из разлога јер се овим кривичним делом не штити лична безбедност појединца. Према томе, сви супротни наводи одбране у вези са тим, настали као последица погрешног разумевања ratio legis код предметне инкриминације, без утицаја су на доношење другачије одлуке у овој кривично-правној ствари.

Приликом одлучивања, суд је имао у виду и праксу Европског суда за људска права у Стразбуру према којој су носиоци јавних функција дужни да поднесу један виши ниво критика и вербалних напада, чак и у форми увреда, и уопште напада на част и углед, али је, супротно ставу одбране, нашао да је то потпуно ирелевантно у

конкретном случају, јер се овде не ради о било каквој ни аргументованој нити неаргументованој критики јавне личности односно функционера, нити се уопште ради о кривичном делу којим се напада част и углед у погледу чега би носилац јавне функције могао или морао да испољи виши ниво толеранције у односу на друге људе.

Кривична дела против части и угледа имају потпуно другачији објекат заштите од кривичног дела угрожавање сигурности (које спада у групу кривичних дела против слобода и права човека и грађанина, те, дакле, овде се уопште не ради о тој врсти кривичноправне заштите, већ о стављању у изглед оштећеном озбиљног зла које се не односи на њега непосредно, већ на његову децу, која су оптуженој

[REDACTED] послужила да тиме што према њима усмерава претеће изјаве у изразито вулгарном облику, постигне релевантан кривичноправни ефекат који се своди на угрожавање сигурности њиховог оца, који је стога оштећени у овом кривичном поступку) којим се штити право сваког човека, па и јавних личности и државних функционера, да се осећају елементарно сигурно, те је и стога апсолутно ирелевантно позивање одбране на некакав „виши степен толеранције“ и „дужност трпљења“ оштећеног у конкретном случају.

Такође, претње и то усмерене на децу у форми крајње примитивних, морбидних и вулгарних израза, ни у ком случају се не могу поистовећивати са изражавањем било ког политичког става, нити таква врста изражавања може да се подведе под слободу говора, иначе заштићену Уставом РС и релевантним ратификованим међународним уговорима, већ под њену злоупотребу.

Наиме, када се неком лицу упућују тако вулгарне изјаве којима се на драстичан начин ставља у изглед зла његовој деци, као у овом случају, онда нема ни говора о томе да та врста изражавања представља манифестију било каквог легитимног политичког става већ се таквом врстом вербалног изражавања остварују битна обележја кривичног дела које је предмет оптужбе у конкретном случају.

У погледу субјективних обележја бића кривичног дела угрожавање сигурности из чл. 138 ст. 3 у вези ст. 1 КЗ, суд је, на основу предузетих радњи оптужене и околности под којима су оне предузете, нашао да је оптужена [REDACTED] поступала у стању битно смањене урачунљивости (како је то налазом и мишљењем судских вештака утврђено), свесна забрањености својих радњи, те била свесна свог дела и хтела његово извршење, што опредељује њен психички однос према делу, у вези са чл. 25 КЗ, као директни умишљај.

Наиме, из свих утврђених чињеница произлази да је оптужена која је свесно и вољно пласирала своје изјаве на званичном „Twitter“ налогу оштећеног, са чијом садржином је оштећени упознат, била свесна свог дела (што се пре свега тиче свести о карактеру изјаве које је дала и онога што се реално таквом изјавом ствара у свести оштећеног), као и да је хтела не само да оштећеног увреди, већ и да таквом врстом очигледно безобзирне изјаве, а с обзиром не само на њен драстично увредљив карактер, већ и на једно наглашено агресивно и изразито морбидно спомињање деце оштећеног у крајње вулгарном контексту, што, по природи ствари, неминовно погађа сваког родитеља и то теже од било чега другог, код оштећеног изазове осећај узнемирености и неспокојства, чега је, као мајка двоје деце, и сама била свакако свесна, а због којих речи се, како је и сама истакла на главном претресу, као неко ко има децу, каје.

Подводећи утврђено чињенично стање, као и субјективни однос оптужене према

извршеном делу под правну норму, односно вршећи правну квалификацију, суд је закључио да се у недозвољеним радњама оптужене [REDACTED] стичу сва, како објективна тако и субјективна, обележја бића кривичног дела угрожавање сигурности из чл. 138 ст. 3 у вези ст. 1 КЗ.

Суд је, крећући се у границама својих законских овлашћења, чињенични опис садржан у диспозитиву оптужног акта делимично изменио стилизујући га, у свему сагласно чињеничном стању утврђеном током поступка изведеним доказима, при чему се кретао у оквиру истог кривичноправног догађаја, уједно налазећи да се тиме не повређује идентитет оптужбе и пресуде и оптуженој не ставља на терет већа количина предузетих радњи од оних које јој је оптужним актом на терет ставио јавни тужилац.

Како је оптужена на поменути начин учинила дело које је законом предвиђено као кривично дело, које је противправно и скривљено, те како не постоје основи који би искључили противправност или њену кривицу, то је суд, у вези чл. 14 КЗ, огласио кривом.

Суд је на главном претресу, као сувишан, одбио раније поднети предлог одбране да се уради ново вештачење и „узме друга личност за вештачење јер се овај садашњи бавио утврђивањем извршења кривичног дела”, с обзиром на то да је одбрана у уводном излагању остала при свим до тада изнетим наводима, па, сходно томе, и при овом доказном предлогу, имајући у виду да је у наставку предузето допунско комисијско вештачење здравственог стања оптужене од стране судских вештака који су обавили поновни психијатријски преглед оптужене, те извршили увид у комплетну медицинску документацију (укључујући и документацију коју је суд у доказном поступку прибавио након иницијалног подношења наведеног доказног предлога). Мишљење је суда да је током поступка изведеним доказима чињенично стање у довољној мери разјашњено у вези са свим релевантним околностима неопходно потребним за законито, правилно и потпуно одлучивање у овој кривичноправној ствари, што наведени доказни предлог чини сувишним, а околности које би њиме и евентуално неким другим доказима биле утврђене, не би биле од значаја за другачије одлучивање.

Одлучујући о врсти и мери кривичне санкције коју ће изрећи, суд је, полазећи од опште сврхе кривичних санкција из чл. 4 ст. 2 КЗ, кроз сузбијања дела којима се повређују или угрожавају вредности заштићене кривичним законодавством и сврхе кажњавања из чл. 42 истог закона, кроз спречавања учиниоца да чини кривична дела и утицаје на њега да убудуће не чини кривична дела, утицаје на друге да не чине кривична дела и изражавање друштвене осуде за кривично дело, јачање морала и учвршћивање обавеза поштовања закона, ценио све околности које утичу на то да казна буде како мања тако и већа, према општим правилима о одмеравању казне из чл. 54 КЗ, па је у односу на оптужену [REDACTED] као олакшавајуће околности, ценио њен личне и породичне прилике, те да се ради о мајци двоје деце, њено здравствено стање, степен кривице и чињеницу да је поступала у стању битно смањене урачунљивости, а затим и њено коректно држање пред судом и изражено кајање, док је од отежавајућих околности суд ценио њен ранији живот као однос који је оптужена испољила према друштвеним и моралним нормама пре извршења овог кривичног дела и у том смислу њену ранију осуђиваност због претње наладом на живот и тело своје мајке као члана породице, и то годину дана пре извршења предметног кривичног дела, тј. да се ради о повратнику, па јој је, применом наведене законске одредбе, као и одредби члана 1, 2, 4, 42, 45, 54, 55, 64, 65 и 66 КЗ, изрекао

условну осуду тако што јој је утврдио казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци и истовремено одредио да се овако утврђена казна затвора неће извршити уколико оптужена у року од 2. (две) године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, одлучујући као у изреци пресуде. У смислу члана 63 КЗ, оптуженој ће се, у случају опозива условне осуде, у казну затвора урачунати време лишења слободе и у притвору у периоду од 26.07.2019. године, 14.00 часова, када је лишена слободе, до 28.01.2020. године, када је на слободу пуштена.

Суд је мишљења да је у конкретном случају оптуженој довољно изрећи меру упозорења, а не казну, која мера упозорења је, с обзиром на наведене околности, њену ранију осуђиваност и прстходно утврђену казну затвора у трајању од 3 (три) месеца, са роком проверавања од 1. (једне) године пресудом Основног суда у Шапцу, подигнута за степен више и изречена као на напред наведени начин, налазећи да је овако утврђена кривична санкција у свему сразмерна како тежини кривичног дела и насталим последицама, тако и личности оптужене, и да ће се на оптужену самом претњом казном затвора у довољној мери утицати да убудуће не врши оваква и слична кривична дела, а да је време проверавања нужно, али и довољно да убудуће оптужена покаже такву спремност. Уједно, овако изреченом условном осудом, по мишљењу суда, у потпуности ће се остварити сврха кажњавања и општа сврха изрицања кривичних санкција предвиђена чл. 4 и 42 КЗ.

Како је оптужена [REDACTED] учинила кривично дело у стању битно смањене урачунљивости у склопу душевне болести биполарног афективног поремећаја, те како је, сагласно допунском налазу и мишљењу комисије вештака од 21.01.2020. године и усменом изјашњењу судских вештака, чланова комисије, на главном претресу, досадашње психијатријско лечење оптужене током боравка у Окружном затвору у Београду довело до побољшања стања њеног душевног здравља због чега више не постоји озбиљна опасност да ће учинити какво теже кривично дело у будућности, већ озбиљна опасност од понављања истог или сличног кривичног дела која се успешно може спречити обавезним психијатријским лечењем на слободи, то је суд према оптуженој [REDACTED] на основу члана 82 став 3 у вези става 1 КЗ, изрекао меру безбедности обавезно психијатријско лечење на слободи (а не меру безбедности обавезног психијатријског лечења и чувања у здравственој установи из члана 81 КЗ, како је предложено од стране јавне тужбе) која се има извршити у [REDACTED], и која траје док постоји потреба лечења, али не дуже од 3 године. Ако се учинилац не подвргне лечењу на слободи или га самовољно напусти или и поред лечења наступи опасност да поново учини противправно дело предвиђено у закону као кривично дело тако да је потребно његово лечење и чување у одговарајућој здравственој установи, суд може изрећи обавезно психијатријско лечење и чување у таквој установи.

Према оптуженој [REDACTED] на основу члана 87 КЗ, изречена је мера безбедности одузимања предмета, и то: једног мобилног телефона марке "Самсунг", модел "GT-I9060" бројева ИМЕИ 1 [REDACTED] 1, ИМЕИ 2 – [REDACTED] којем се налази СИМ картица оператора мобилне телефоније "ВИП", претплатничког броја [REDACTED], ближе као под тачком 1 потврде о привремено одузетим предметима МУП РС, ДП, УКП, СБПОК, ВТК, Ку бр. 350/19 од 26.07.2019. године, као предмета који је употребљен за извршење кривичног дела.

Применом члана 264 став 4 ЗКП, суд је оптужену [REDACTED] ослободио дужности плаћања трошка кривичног поступка, те одредио

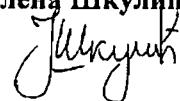
да трошкови имају пасти на терет буџетских средстава суда, с обзиром на њене имовинске прилике, чињеницу да је незапослена и издржавано лице, тј. да је издржаваћерка, због чега је мишљења да би њеним обавезивањем на плаћање трошкова кривичног поступка (који су у конкретном случају високи и обухватају трошкове на име награде и нужних издатака браниоца по службеној дужности, трошкове на име обављених вештачења, издатке за довођење и друге трошкове обухваћене чланом 261 ЗКП настале током трајања овог кривичног поступка) било доведено у питање њено издржавање.

Приликом доношења одлуке, суд је имао у виду и друге изведене доказе, као и наводе странака и бранилаца, али је, с обзиром на несумњиво утврђено чињенично стање, наведене законске прописе, као и заузето правно становиште, закључио да исти нису од битног утицаја на другачије пресуђење у овој кривичноправној ствари.

На основу свега претходно наведеног, применом чл. 424 ЗКП, других процесноправних, као и наведених материјалноправних одредби, одлучено је као у изрсци ове пресуде.

Записничар
Слађана Рајковић

Судија
Јелена Шкулић

ПОУКА О ПРАВУ НА ЖАЛБУ:

Против ове пресуде дозвољена је жалба Апелационом суду у Београду у року од 8 дана од дана пријема овереног преписа пресуде, а преко овог суда.